

=====

Gdy zostanie stworzona taka klasa jak poniżej, mająca wiele konstruktorów, czasem trudno jest odgadnąć, który konstruktor będzie użyty w danej sytuacji. Jeśli nie znamy wszystkich reguł wyboru konstruktora możemy wpaść w pułapkę, będziemy oczekiwać inwokacji pewnego konstruktora, jednocześnie nie rozumiejąc dlaczego wołany jest inny.

```
-----
class ExClass
{
    int num;
public: ExClass() : num(0) { }
public: ExClass(int n) : num(n) { }
public: ExClass(const ExClass& copyable) : num(copyable.num) { }
public: ExClass(ExClass&& movable) : num(movable.num) { movable.num = 0; }
};

int main()
{
    ///// cases 2,4,6,8 don't invoke assignments!
    /*1*/ ExClass a;
    /*2*/ ExClass aa = ExClass();
    /*3*/ ExClass b(5);
    /*4*/ ExClass bb = ExClass(5);
    /*5*/ ExClass c(b);
    /*6*/ ExClass cc = ExClass(b);
    /*7*/ ExClass d( std::move(b) );
    /*8*/ ExClass dd = ExClass( std::move(b) );

    return 0;
}
-----
```

Można by w takim kodzie jak powyżej dodawać komunikaty poprzez printf/cout, ale wtedy kłopotliwe jest ich aktywowanie/deaktywowanie, wklejanie/wycinanie, aby nie wprowadzały bałaganu do finalnego programu i standardowego wyjścia.

Możemy jednak zaimplementować zestaw funkcji realizujących takie zadanie, w taki sposób, aby działanie wszystkich tych funkcji, we wszystkich klasach, w całym programie, było aktywowane lub deaktywowane jednym przełącznikiem.

```
-----
#if 1 // switch between 0 and 1 ...
#define ENABLE_CTOR_DBG_PRINTS
#endif // ... to respectively disable or enable CTOR DETECTION PRINTS

void dbgCtorEmpty() {
    #ifdef ENABLE_CTOR_DBG_PRINTS
        cout << "dbg[ctor] empty" << endl;
    #endif
}

void dbgCtorParam() {
    #ifdef ENABLE_CTOR_DBG_PRINTS
        cout << "dbg[ctor] param" << endl;
    #endif
}

void dbgCtorCopy() {
    #ifdef ENABLE_CTOR_DBG_PRINTS
        cout << "dbg[ctor] copy" << endl;
    #endif
}

void dbgCtorMove() {
    #ifdef ENABLE_CTOR_DBG_PRINTS
        cout << "dbg[ctor] move" << endl;
    #endif
}
-----
```

```

class ExClass
{
    int num;
    public: ExClass() : num(0)
        { dbgCtorEmpty(); }
    public: ExClass(int n) : num(n)
        { dbgCtorParam(); }
    public: ExClass(const ExClass& copyable) : num(copyable.num)
        { dbgCtorCopy(); }
    public: ExClass(ExClass&& movable) : num(movable.num)
        { dbgCtorMove(); movable.num = 0; }
};

int main()
{
    // expected dbg-messages in stdout:
    // cases 2,4,6,8 don't invoke assignments
    // dbg[ctor] empty
    /*1*/ ExClass a;
    // dbg[ctor] empty
    /*2*/ ExClass aa = ExClass();
    // dbg[ctor] param
    /*3*/ ExClass b(5);
    // dbg[ctor] param
    /*4*/ ExClass bb = ExClass(5);
    // dbg[ctor] copy
    /*5*/ ExClass c(b);
    // dbg[ctor] copy
    /*6*/ ExClass cc = ExClass(b);
    // dbg[ctor] move
    /*7*/ ExClass d( std::move(b) );
    // dbg[ctor] move
    /*8*/ ExClass dd = ExClass( std::move(b) );

    return 0;
}

```

Tę samą sztuczkę można wykorzystać do detekcji wszelkich operatorów, np. przypisania kopiującego i przenoszącego, poniżej różne warianty ich sygnatur.

```

-----
public: void operator=([const] ExClass& copyable) { ... }
lub
public: ExClass& operator=([const] ExClass& copyable) { ... }

public: void operator=([const] ExClass&& movable) { ... }
lub
public: ExClass& operator=([const] ExClass&& movable) { ... }
-----

```

Operator posiadający **RetType** zdefiniowany jako **void**, uniemożliwia łańcuchowe złożenia operatora, tj. "x = y = z" zgłosi błąd. Modyfikatory **const** w typach parametrów wejściowych są opcjonalne, powinny zgadzać się z intencjami w naszej implementacji, jednak typowym scenariuszem jest copy-op z **const** oraz move-op bez **const**. Dzieje się tak dlatego, że na ogół nie chcemy modyfikować obiektów copyable, natomiast chcemy modyfikować (czyścić/markować) obiekty movable.